

днцѣ, и много а почиталъ. И секи день се молилъ
 предъ нѣа вѣгѣ, да го избави ѿ влѣднаго діаво-
 ла, за що толкова го корило това помышленіе грѣш-
 но день и ноца, и го приклони вече да направи
 той грѣхъ, и той часъ, катосѣ распали той огнь
 похотный: а той идеше предъ Ікѣната вогорѣдична,
 и се молеше со слѣзи, да мѣ се оугаси той огнь
 похотный, видѣ діаволъ влѣдный, за що съ помо-
 щь вогорѣдична прійма братъ лѣкость. а пакъ не-
 престаннѣ діаволъ распалѣваше въ него похоть.
 Вдинъ пѣть стоалъ си ѿ келліа та на двѣра, и мѣ
 дошли пакъ лѣкави помышленіа: и искаше да иде
 при Ікѣната да се моли, каквѣ се молилъ секой
 пѣть. Видѣлъ діавола гѣвнѣ и мѣ говори: до ко-
 га ѿ вѣже, не ме ѿставаши съ съ твоите хлѣ по-
 мышленіа. Это си вѣкѣ состарѣлъ съ мене, и не
 моши да ме придобѣши, а ми залѣди ме мѣчиши.
 говори діаволъ: азъ самъ много дрѣги по голѣми
 ѿ тебе придобилъ, и тебе ще да повѣдимъ, не пре-
 станѣмъ, до кадъ не те повѣдимъ, но ако щѣши
 да те ѿставимъ, а ты направи това, що щѣ ти
 речѣмъ, и ѿ свѣга не ти стрѣваши пакости. Говори
 монахъ: що щѣши да направимъ, а діаволъ мѣ
 рече: малъ нѣщо ѣ, що искамъ азъ ѿ тебе: овѣче
 (самъ) да ми се заклѣнешъ за що нещѣши да ка-
 жешъ нікомѣ: а монахо бѣлъ прѣстъ и невѣнъ,
 искалъ да се ѿсвѣоди ѿ помышленіа влѣдна, и
 мѣ се заклѣлъ да не каже нікомѣ: и мѣ рѣкъ лѣ-
 кавий діаволъ, да не се поклѣнаши вѣке на тѣа І-
 кѣна, що имашъ въ твоѣа та келліа, вдѣгни а ѿ
 тамъ и нищо пакость да ти не правимъ, ѿговори
 монахъ: оутре ще да ти кажемъ, и ѿиде діаволъ.
 а монахъ мыслилъ въ себѣ си цю да прави, и се
 мѣчилъ съ оумъ, а помногѣ жалеше, за що се ѣ
 заклѣлъ, да не каже нікомѣ. За що лѣкавий діа-
 волъ съ това го ѣ оулѣвилъ, понеже зналъ че ако